

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ל"ד ע"א

טמא שאכל קודש לפני זריקת הדם, מה דינו?

לענין כרת	לענין מלקות	
פטור	פטור	לר' יוחנן ¹
פטור	חייב ²	לריש לקיש

עצים ולבונה שנטמאו ואכלן³, מה דינו?

אחר שקדשו בכלי ⁴	קודם שקדשו בכלי	
חייב כרת ⁶	חייב מלקות ⁵	לאביי
חייב כרת	פטור	לרבא

המקריב מבהמות וחיות דלהלן, מה דינו?

חיה טהורה (כאיל צבי)	בהמה טמאה (כגמלים וסוסים)	
בעשה	בעשה	לר' יוחנן
אינו עובר ⁷	בהו"א: במלקות במסקנא: בעשה	לריש לקיש

¹ ר' יוחנן יליף באוכל קודש אזהרתו מעונשו, וא"כ כמו שעונש כרת אינו אלא אחר זריקה דבעי בשר שניתר לטהורים כדי להתחייב עליו משום טומאה, כך עונש מלקות הוא רק אחר זריקה. דקודם זריקה אין הבשר נותר אפ"י לטהורים.

² ויליף מבכל קודש לא תיגע לא שנא לפני זריקה ל"ש לאחר זריקה, ואף שר"ל צריך את הפסוק לענין טמא שנגע בקודש. מ"מ מזה שאמר הפסוק בכל קודש, ולא אמר בקודש - שמע מינה תרתי.

³ ואף שאלו הם דברים שאינם ראויים לאכילה, מ"מ חיבת הקודש מכשרתן להיות אוכל ולקבל טומאה.

⁴ לגבי עצים רש"י מפרש שהכלי שרת הוא המחיתה שחותה בה גחלים מעל המזבח. ובתד"ה שקדש בכלי, חולקים ומפרשים שהגם שקרדום אינו כלי שרת, מ"מ חיתוכו ותקונו חשיב להו כלי שרת, ע"י שטמ"ק אות כ"א.

⁵ אביי ס"ל שכל מה שנחלקו ר"י ור"ל הוא בטומאת גופו של כהן, שלר"י אם אכל בשר קודש קודם זריקה פטור ולר"ל חייב. אולם אם הבשר היה טמא, גם קודם זריקה חייב מלקות מידי דהוה העצים ולבונה שלשיטתו אין חילוק בהם וחייב.

⁶ בדברי רבא כתב זאת רש"י מפורש בד"ה שקדשו בכלי, דכיון שהוקשו לעונש של בשר קודש שאחר זריקה דכתיב בו והנפש אשר תאכל בשר ונכרתה, יש בהם כרת.

⁷ וס"ל שבהמה הוא למצוה, אולם אם הקריב חיה טהורה הוא רשות ואינו עובר. [ולמסקנא ר"ל איתותב].

הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ל"ד ע"ב

באופנים דלהלן, האם הדם הנשאר בצואר בהמה נעשה שיריים ואינו ראוי עוד לזריקה?

בעבודת זריקה	בעבודת קבלה ⁸	
אינו עושה שיריים	אינו עושה שיריים	נעשתה העבודה ע"י אדם פסול
עושה שיריים ¹⁰	אינו עושה שיריים	עשתה העבודה במחשבה פסולה ⁹

קיבל דם החטאת בארבע כוסות, וזרק באופנים דלהלן, האם השיריים ישפכו ליסוד או לאמה?

נתן מכל כוס מתנה אחת	נתן ארבע מתנות מכוס אחת	
ישפך הכל ליסוד	אותו כוס: ישפך ליסוד שאר הכוסות: ישפכו לאמה ¹¹	לרבנן
ישפך הכל ליסוד	ישפך הכל ליסוד ¹²	לר' שמעון בן אלעזר

בשני שעירים של יום הכיפורים שמת השעיר המשתלח באופנים דלהלן, מה דין השעיר הקרב לה? [רש"י ד"ה בכוס].

במת אחר ההגרה	במת כשהדם כבר בכוס	
מביא שנים אחרים ומגריל	מביא שנים אחרים ומגריל	לתנא דמתניתין דיומא
מביא משתלח אחר ומזווגו	מביא שנים אחרים ומגריל	לר' שמעון ¹³
מביא משתלח אחר ומזווגו	מביא משתלח אחר ומזווגו	לחנן המצרי ¹⁴

⁸ מבואר במשנה לעיל [דף ל"ב ע"א] שיחזור הכשר ויקבל ויזרוק בכשרות.

⁹ בגמ' מבואר במחשבת חוץ לזמנו או חוץ למקומו, והאחרונים מצדדים שה"ה בכל פסול מחשבה - כגון פסול שלא לשמה.

¹⁰ הכי פשיט ר' יוחנן, דאין עושה שיריים אלא בחוץ לזמנו וחוץ למקומו, הואיל ומהניא אותה זריקה לעשות פיגול.

¹¹ דיש שני פסוקים בחטאת, דבשעיר נשיא כתוב את דמו ישפך, ובחטאת יחיד כתוב ואת כל דמה ישפך. וביארו רבנן, כאן שנתן מכל כוס מתנה אחת, שבזה נאמר את כל דמה ישפך ליסוד. וכאן כשנתן ארבע מתנות מכוס אחד.

¹² והפסוק שאומר ואת דמו ישפך, לשיטתו בא למעט השיריים שבצואר הבהמה שהם נשפכים לאמה.

¹³ ס"ל שבע"ח אינם נדחים, אולם אם משנשחט מת המשתלח נדחה הנשחט ומביא שנים חדשים.

¹⁴ לית ליה לחנן המצרי דחויין.